

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 18. lutego 1916.

Treść: (M 42.—44.) 42. Rozporządzenie, dotyczące zmian w austryackiej farmakopei Ed. VIII. — 43. Rozporządzenie cesarskie o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności, tudzież zaległych podatków i danin publicznych. — 44. Rozporządzenie, w sprawie obszaru zastosowania postanowień artykułu VI. rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. lutego 1916 o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności, tudzież zaległych podatków i danin publicznych.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. lutego 1916,

dotyczące zmian w austryackiej farmakopei Ed. VIII.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 ex 1907, zarządza się następujące zmiany w wydanej rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 8. stycznia 1906, Dz. u. p. Nr. 10, austryackiej farmakopei Ed. VIII:

Przyprawy lekarstw „Emplastrum Cantharidum“ i „Emplastrum Cantharidum perpetuum“ wolno aptekarzom wydawać tylko za należytem przepisaniem uprawnionego do tego lekarza, chirurga lub lekarza weterynaryjnego.

Przyprawy te wciąga się niniejszem do „tabuli IV“ farmakopei.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.

43.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 15. lutego 1916

o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności, tudzież zaległych podatków i danin publicznych.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam co następuje:

Rozszerzenie stopnia pierwszeństwa prawa zastawu dla wierzytelności odsetkowych przeciw osobom wojskowym.

Artykuł I.

W razie dokonania przed dniem 1. lipca 1918 przybicia nieruchomości przymusowo sprzedanej, odsetki i inne powtarzające się należności uboczne (dodatki na zarząd itp.) wierzytelności, w których dochodzeniu lub ściągnięciu wierzyciel doznał przeszkody na mocy postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178, korzystają z równego pierwszeństwa z kapitałem (§ 216., ustęp 2. o. e.), o ile

nie zalegają dłużej niż pięć lat przed dniem dokonania przybicia. Jednakże z tego pierwszeństwa nie korzystają odsetki i należności uboczne, które już w czasie zajęcia przeszkody wymienionej w § 3. powołanego rozporządzenia cesarskiego zalegały dłużej, niż trzy lata.

Przemiana wierzytelności odsetkowych przeciw interesowanemu w ruchu obcych i przeciw osobom wojskowym na nową wierzytelność kapitałową na wniosek dłużnika.

Artykuł II.

(1) Jeżeli osoby wymienione w ustępie 2., wskutek wypadków wojennych nie były w stanie zapłacić w terminie procentów od intabulowanej wierzytelności, może sąd aż do dnia 30. czerwca 1918 włącznie pozwolić tym osobom na ich wniosek, aby zaległe odsetki i inne powtarzające się należności uboczne przemieniono na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i aby dla niej zaintabulowano prawo zastawu z pierwszeństwem równym temu, jakie ma wierzytelność główna.

(2) Przemiany można dozwolnić:

- a) osobom i przedsiębiorstwom, które wykazały, że przeważnie zdane są na zarobek lub na dochody z ruchu obcych,
- b) osobom wojskowym i tym, które postawiono z nimi na równi (rozporządzenie cesarskie z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178),
- c) małżonkom osób, wymienionych pod b), jeżeli wspólnie z nimi są właścicielami zastawionej nieruchomości.

(3) Te postanowienia nie mają zastosowania do procentów i należności ubocznych, które w dniu 1. sierpnia 1914 — co do wierzytelności przeciw osobom wojskowym i ich małżonkom w czasie zajęcia przeszkody wymienionej w § 3. powołanego rozporządzenia cesarskiego — zalegały już dłużej niż trzy lata.

Artykuł III.

(1) Oprocentowanie i spłatę kapitału odsetkowego winien sąd ustanowić w ramach granic wynikających z ustępów 2. i 3.

(2) Nawet wówczas, gdy powtórnie pozwala się na przemianę zaległych odsetek i należności ubocznych tej samej wierzytelności, kapitał odsetkowy nie powinien przewyższać sumy zaległości w odsetkach i należnościach ubocznych za $4\frac{1}{2}$ lat.

(3) Kapitału odsetkowego nie wolno oprocentowywać wyżej jak po 6 od sta i spłacać go należy w annuitetach albo w równych ratach półrocznych lub rocznych. Oprocentowanie ustanowić należy z uwzględnieniem stosunków targu pieniężnego, jednak nie niżej jak według stopy procentowej wierzytelności głównej, jeżeli ta stopa nie może trwać dłużej jak 10 lat. Dłużnik nie jest obowiązany płacić wyższych rat na kapitał odsetkowy aniżeli to wypada z planu umorzenia. W razie przymusowej sprzedaży nieruchomości kapitał odsetkowy staje się płatym.

(4) Do rozstrzygnięcia o wniosku powołanym jest sąd, który jest właściwy do wykonania egzekucji co do zastawionej nieruchomości.

(5) Jeżeli dłużnik stawiając wniosek nie wykazuje, że wierzyciel hipoteczny nań się zgodził, należy przed wydaniem rozstrzygnięcia przesłuchać wierzyciela (§ 56. o. e.). Koszta połączone z przesłuchaniem zwrócić ma dłużnik wierzycielowi, chyba że dłużnik pozasadownie domagał się przemiany i wierzyciel odmówił temu żądaniu, chociaż ono widocznie było uzasadnione.

(6) Od uchwały, która dozwala przemianę zaległych odsetek na kapitał odsetkowy, dopuszczalny jest środek prawny tylko o tyle, o ile ona tyczy się oprocentowania i spłaty kapitału odsetkowego.

(7) Uchwałę wpisać należy z urzędu do księgi gruntowej.

Przemiana zaległości kapitałowych u interesowanych w ruchu obcych i u osób wojskowych na nową wierzytelność na wniosek dłużnika.

Artykuł IV.

(1) Przy pożyczkach annuitetowych równocześnie z przemianą odsetek na kapitał odsetkowy można przemienić zaległe kwoty kapitału na nową wierzytelność kapitałową, którą, w ten sam sposób jak kapitał odsetkowy, należy hipotecznie zabezpieczyć, oprocentowywać i spłacać.

(2) W uchwale zezwalającej na przemianę należy podać osobno wysokość przemienionych zaległości kwot kapitałowych i zaległości odsetek.

(3) Postanowienia artykułu III, ustępów 3. do 7., mają odpowiednie zastosowanie do przemiany zaległości kapitałowych. Równocześnie z wpisem nowego prawa zastawu dla przemienionej zaległości kapitałowej należy wykreślić dawne prawo zastawu w wysokości tej zaległości.

Przemiana zaległości odsetkowych i kapitałowych na nową wierzytelność na wniosek wierzyciela.

Artykuł V.

(1) Na wniosek wierzyciela, który na podstawie przepisu prawa, orzeczenia sędziowskiego albo z innego powodu wskutek wojny doznał przeszkody w dochodzeniu lub ściągnięciu wierzytelności hipotecznie zabezpieczonej, może sąd aż do dnia 30. czerwca 1918 włącznie dozwolnić, aby zaległe odsetki i inne powtarzające się należności uboczne przemieniono na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i aby dla niej zainstabulowano prawo zastawu z pierwszeństwem, równem temu, jakie ma główna wierzytelność. Jeżeli prawo własności zastawionej nieruchomości przysługuje wspólnie małżonkom, to wniosek może być rozszerzony na oboje małżonków, chociaż przeszkoda zachodziła tylko u jednego z nich.

(2) Postanowienie to nie ma zastosowania do odsetek i należności ubocznych, które według artykułu II, ustęp 3., wykluczone są od przemiany na nową wierzytelność kapitałową.

(3) Postanowienia artykułu III, ustępy 1. do 4., 6. i 7., i artykułu IV mają zastosowanie. Przed rozstrzygnięciem o wniosku wierzyciela należy przesłuchać dłużnika (§ 56. o. e.), jeżeli to możebne jest bez znacznej zwłoki.

Osobno postanowienia dla obszaru wojennego.

Artykuł VI.

W obszarach ustanowionych rozporządzeniem Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem obrony krajowej, szczególnie dotkniętych wypadkami wojennymi, obowiązują następujące postanowienia:

Rozszerzenie stopnia pierwszeństwa prawa zastawu dla wierzytelności odsetkowych.

§ 1.

W razie dokonania przed dniem 1. lipca 1918 przybicia przymusowo sprzedanej nieruchomości, korzystają z równego pierwszeństwa z kapitałem (§ 216., ustęp 2. o. e.) odsetki i inne powtarzające się należności uboczne (dodatki na zarząd itp.), które nie zalegają dłużej niż pięć lat przed dniem dokonania przybicia. Z tego pierwszeństwa nie korzystają jednak odsetki i należności uboczne, które w dniu 1. sierpnia 1914 zalegały już dłużej niż trzy lata.

Umówiona przemiana zaległości odsetkowych i kapitałowych na nową wierzytelność.

§ 2.

(1) Do dnia 30. czerwca 1918 włącznie można zaległe odsetki i inne powtarzające się należności uboczne hipotecznie zabezpieczonej wierzytelności przemienić na podstawie umowy stron na nową wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i dla niej zainstabulować prawo zastawu z pierwszeństwem równem temu, jakie ma wierzytelność główna. Postanowienie to nie ma zastosowania do odsetek i należności ubocznych, które w dniu 1. sierpnia 1914 zalegały już dłużej niż trzy lata.

(2) Kapitału odsetkowego nie wolno oprocentowywać wyżej jak po 6 od sta i spłacać go należy w annuitetach albo w równych ratach półrocznych lub rocznych. Okres umorzenia nie może trwać dłużej jak szesnaście lat.

(3) Postanowienia artykułu III, ustęp 2., mają zastosowanie.

§ 3.

(1) Przy pożyczkach annuitetowych można równocześnie z przemianą odsetek na kapitał odsetkowy na podstawie umowy stron także zaległe kwoty kapitału przemienić na nową wierzytelność kapitałową, którą, w ten sam sposób jak kapitał odsetkowy, należy hipotecznie zabezpieczyć, oprocentowywać i spłacać.

(2) Wysokość przemienionej zaległości kapitałowej i odsetkowej należy podać oddzielnie. Równocześnie z wpisem nowego prawa zastawu dla przemienionej zaległości kapitałowej należy wykreślić dawne prawo zastawu w wysokości tej zaległości.

Przemiana zaległości odsetkowych i kapitałowych na nową wierzytelność na wniosek dłużnika lub wierzyciela.

§ 4.

(1) Jeżeli dłużnik wskutek wypadków wojennych nie był w stanie zapłacić w terminie odsetek od intabulowanej wierzytelności, może sąd aż do dnia 30. czerwca 1918 włącznie na wniosek dłużnika lub wierzyciela pozwolić, aby zaległe odsetki i inne należności uboczne przemieniono na wierzytelność kapitałową (kapitał odsetkowy) i aby dla niej zainstabulowano prawo zastawu z pierwszeństwem równem temu, jakie ma wierzytelność główna. Przepis ten nie ma zastosowania do odsetek i należności ubocznych, które w dniu 1. sierpnia 1914 zalegały dłużej niż trzy lata.

(2) Postanowienia artykułów III i IV mają zastosowanie; jednakże spłata może być rozdzielona na szesnaście lat.

Postanowienia spólne.

Artykuł VII.

Obok kwoty kapitałowej kapitału odsetkowego przekazać można z najwyższej oferty za nieruchomości zaległe odsetki i inne powtarzające się należności uboczne, przypadające od wierzytelności głównej i od zaległych kwot kapitałowych, przemienionych na nową wierzytelność kapitałową, dalej od kapitału odsetkowego tylko w takiej kwocie, aby te odsetki i należności uboczne razem z niespłaconą resztą kapitału odsetkowego nie przekraczały pięciokrotnej wysokości rocznych odsetek i należności ubocznych od kwoty wierzytelności głównej, która była intabulowana w czasie wpisania prawa zastawu dla kapitału odsetkowego.

Artykuł VIII.

Prawo zastawu dla kapitału odsetkowego gaśnie z upływem dwu lat od dnia, w którym uiścić należało ostatnią ratę annuitetową albo ratę kapitału odsetkowego. Wygaśnięcie prawa zastawu należy wykreslić z urzędu w księdze gruntowej.

Artykuł IX.

O ile kapitał odsetkowy razem z niespłaconą resztą wierzytelności głównej i z doliczeniem zaległości kapitałowych przemienionych na nową wierzytelność kapitałową przewyższa intabulowaną kwotę wierzytelności głównej, nie może właściciel nawet wtedy rozrządzać prawem zastawu, zamtabulowanem jeszcze dla spłaconej części wierzytelności głównej, gdy zresztą istnieją warunki przeniesienia prawa zastawu na inną wierzytelność.

Artykuł X.

Do postępowania według artykułów II do V i VI, § 4. mają zastosowanie przepisy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

Artykuł XI.

Umowy i dokumenty, mające za przedmiot przemianę odsetek i należności ubocznych na kapitał odsetkowy i przemianę zaległości kapitałowych na nową wierzytelność kapitałową, tudzież odpowiednie wpisy hipoteczne, są wolne od stempła i należności.

Rozszerzenie uprzywilejowanego prawa zastawu dla podatków i danin publicznych.

Artykuł XII.

(1) Jeżeli wedle powyższych postanowień zachodzą warunki, pod którymi z najwyższej oferty

zlicytowanej nieruchomości przekazać można więcej niż trzyletnie zaległości w odsetkach z pierwszeństwem wierzytelności głównej, albo jeżeli zaległości odsetkowe przemieniono na kapitał odsetkowy z pierwszeństwem wierzytelności głównej, w takich razach z najwyższej oferty zlicytowanej nieruchomości przekazać należy podatki przypadające z tej nieruchomości, włącznie z podatkami zarobkowym (§§ 76., ustęp 1., i 123. ustawy z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220), razem z dodatkami, należności od przeniesienia własności i inne z tej nieruchomości przypadające daniny publiczne, które według obowiązujących przepisów mają ustawowe prawo zastawu lub prawo pierwszeństwa, tudzież odsetki zwłoki od tych podatków i danin z pierwszeństwem zastrzeżeniem w § 216., ustęp 1., l. 2 o. e., o ile one nie zalegają dłużej jak pięć lat od dnia dokonania przybicia i jeżeli przybicia dokonano przed dniem 1. lipca 1918. Przy należnościach od przeniesienia własności wystarcza, jeżeli ostatni krok egzekucyjny w celu osiągnięcia należności przedsięwzięto nie wcześniej, jak pięć lat przed dokonaniem przybicia, chociażby po upływie czasu, do którego prawo pierwszeństwa zresztą jest ograniczone.

(2) Postanowienia ustępu 1. nie mają zastosowania do podatków i danin publicznych, które w dniu 1. sierpnia 1914 albo w wypadku artykułu I w czasie nastania przeszłości, podanej w § 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178. straciły już swe prawo pierwszeństwa.

Postanowienie końcowe.

Artykuł XIII.

(1) To rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ma ono zastosowanie do przymusowych sprzedaży, w których przybicia dokonano dopiero po rozpoczęciu się mocy obowiązującej tego rozporządzenia cesarskiego.

(2) Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, w dniu 15. lutego 1916.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Georgi wkr.

Forster wkr.

Truka wkr.

Morawski wkr.

Hohenlohe wkr.

Hochenburger wkr.

Hussarek wkr.

Zenker wkr.

Leth wkr.

Spitzmüller wkr.

44.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem obrony krajowej z dnia 17. lutego 1916,**

w sprawie obszaru zastosowania postanowień artykułu VI rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. lutego 1916. Dz. u. p. Nr. 43, o ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności, tudzież zaległych podatków i danin publicznych.

Na podstawie artykułu VI rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 43, zarządza się:

§ 1.

Szczególne przepisy artykułu VI rozporządzenia cesarskiego z dnia 15. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 43, o ulgach w spłaceniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności, tudzież zaległych podatków i danin publicznych, mają zastosowanie do następujących obszarów: Galicyi, Bukowiny, Półbrzeża, okręgów sądu obwodowego Rovereto i Trydent, oraz okręgów sądów powiatowych Ampezzo, Buchenstein i Sillian w Tyrolu, dalej okręgów sądów powiatowych Hermagor, Kötschach, Tarvis w Karyntyi i okręgu sądu powiatowego Kattaro w Dalmaacyi.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Hochenburger wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1916. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1916** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniemu złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać przez dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1872 za	6 K 40 h	Rocznik 1895 za	7 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1896 "	7 " — "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1875 "	4 " — "	" 1898 "	6 " — "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1876 "	3 " — "	" 1899 "	10 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1877 "	2 " — "	" 1900 "	7 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1901 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1903 "	9 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1904 "	5 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1882 "	6 " — "	" 1905 "	6 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1883 "	5 " — "	" 1906 "	12 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1907 "	13 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1908 "	9 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1886 "	4 " 60 "	" 1909 "	8 " 50 "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1887 "	5 " — "	" 1910 "	8 " 40 "
" 1865 "	4 " — "	" 1888 "	8 " 40 "	" 1911 "	7 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1889 "	6 " — "	" 1912 "	12 " 50 "
" 1867 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "	" 1913 "	9 " 50 "
" 1868 "	4 " — "	" 1891 "	6 " — "	" 1914 "	15 " — "
" 1869 "	6 " — "	" 1892 "	10 " — "	" 1915 "	11 " 70 "
" 1870 "	2 " 80 "	" 1893 "	6 " — "		
" 1871 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "		

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyszuje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.